

פרשת קורח מתארת תמונה קשה. הטענות על המנהיגות לא נעימות. קבוצת אנשים שבראשה עמד קורח, אחד מבני משפחתו של משה, ערערה על מנהיגותו של משה "ומדוע תתנשאו על קהל ה'". הטיעון המרכזי היה כנגד כהונתו של אהרון אחיו. אהרון בניו וצאצאיו זכו בכהונה לדורות. כשניגשו קרח ותומכיו אל משה ואהרון, הם טענו בפניהם את הדברים הבאים: "רב לכם! כי כל העדה כולם קדושים...ומדוע תתנשאו?"

מסביר הרב שמואל רבינוביץ כי מילים אלו הן בעלות צליל חיובי, אך גם בהן קיימת טעות עקרונית. בסופה של הפרשה הקודמת, פרשת שלח נכתבו מילים דומות "ועשיתם את כל מצוותי, והייתם קדושים לאלוהיכם". ההבדל בין "כולם קדושים" ובין "והייתם קדושים" נעוץ בשאלה: האם הגענו אל היעד או שאנו בדרך אליו? קורח טען כי עם ישראל הגיע כבר אל היעד המצופה ממנו, ולכן "כל העדה קדושים", אך הקב"ה מגלה לנו כי אנו נמצאים עדיין בדרך אל היעד, ומוטל עלינו להתאמץ כדי להגיע אל הקדושה. ההבדל בין מי שנמצא בתודעתו בדרך אל היעד, ובין מי שחושב שהיעד כבר נכבש על ידו, הוא משמעותי מאוד.

תודעת הדרך היא תודעה מחייבת, שמניעה את האדם להתאמץ ולכוון את מעשיו אל השגת המטרה, תודעת המטרה, תודעת המטרה המושגת גורמת לאדם להתנהל "בנחת" ולהתנוון מבחינה מוסרית.

מוסיף הרב חנן פורת ז"ל בספרו מעט מן האור: "אם נשווה את דברי ה' לדברי קורח נגלה את עומק ההבדל שביניהם, ריבון העולמים תובע מכל העדה: "קדושים תהיו" ובכך הוא מגלה כי כדי לממש את סגולת הקדושה הטמונה בכל אחד מישראל יש צורך לעמול כדי להיטהר ולהתקדש. ואילו קורח קובע כי "כל העדה כלם קדושים". בין כה וכה, וממילא אין צורך להתאמץ, ואין כל הבדל "בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו" כי כולם קדושים במידה שווה". כדי להשיג מעלת "קדושים תהיו" יש צורך בעמל, במסירות נפש... משה מלמד אותנו כי בהר סיני לא קבלנו "העלאה בדרגה" אוטומטית, אלא משימה שעלינו לבצע, יעד שעלינו ללכת לקראתו. ואלו קרח מנסה לשכנע אותנו כי השגנו כבר את המטרה ויש לנו הזמן לעסוק בדברים אחרים. אנו מסיימה של שנה מאתגרת ומבורכת בעשייה עלינו לשמוח בהישגנו ובהתקדמותנו אך בד בבד עלינו לזכור כי אנו בדרך, הציווי "והייתם קדושים" עודנו מהדהד ומטיל עלינו משימה שאין יהודי שאיננו שותף לה, להמשיך להנחיל לתלמידנו את ערכי התורה, המצוות והקשר לעם ישראל. מתוך תקווה שהיעד להיות עם שהקדושה היא הדגל שלו הוא בר ביצוע. עם יציאת תלמידנו מהדהד יותר מתמיד הצו "והייתם קדושים" דווקא עם היציאה

מכותלי ביה"ס, מהמסגרת החינוכית מתחיל המבחן האמיתי לחיות חיים של קדושה ע"פ כל הערכים חונכו בהיותם בתוך מסגרת. במרומי פתח ישיבת חכמי לובלין ביקש מייסדה הרב מאיר שפירא זצ"ל, לחקוק את הפסוק "לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם" מששאלוהו מדוע בחר דווקא בפסוק זה לחקוק בשער השיב, השיבה זה בדיוק מבחנה של הישיבה, כל עוד בני הישיבה ספונים בתוך כתליה, כל עוד הם ב"חממה", הרי לא פלא שהם טובים וראויים, צדיקים ומתמידים, לומדים וחסודים, זה לא המבחן. המבחן הוא בשלב היציאה של ה"לכו בנים" אם מה שלמדו מכוון את דרכם אז ורק אז, מתברר שהחינוך הצליח.

מנהיגי חינוך יקרים!

כדי לוודא שהחינוך שלנו מצליח אנו קוראים להעמיק בימים שנותרו עד סוף שנה"ל בהכנת תלמידנו לקראת היציאה לחופשה בכל ההיבטים: יכולת לבנות סדר יום מיטבי ומשמעותי בחופשה, כללי ונשמרתם מאוד לנפשותיכם, שימוש מושכל בערך הזמן, חשיבות לקביעת עיתים בלימוד תורה, תרומה במעגל המשפחה ובמעגל החברתי, כלים לחוסן אישי וליכולת להתמודד בפני סכנות.....

[אנו מנגישים עבורכם שפע של יחידות הוראה, חומרים, הצעות לפעילויות...](#)

סומכים ובטוחים כי הנכם פועלים באחריות להכנת התלמידים ובונים המשך תוכנית לשמירת קשר עם התלמידים ב"חמ"ד של חופש". זה המקום להדגיש חשיבות ניצול הזמן אף להתקדמות משמעותית בכל מקצועות הלימוד, תרגול, שינון באופן שיבטיח צמצום פערים מתקופת הקורונה והכנה מיטבית לקראת שנה"ל הבעל"ט. בע"ה נעשה ונצליח.

בברכת נועם ה' עליכם, סיום וסגירת שנה באופן שקט, בריא ובטוח.

ראש מינהל החמ"ד

בברכה רבה

שושנה נגר